

Referat despre medicina si cunostiintele stiintifice ale evreilor - a treia parte

Mai dezvoltate erau cunostintele si practicile medicale, desi mult alterate de inexactitati elementare si de superstitii ciudate.

Astfel, evreii distingeau relativ clar organele corpului omenesc, nu insa si functiile lor corespunzatoare. Credeau ca oasele erau in numar de 101 ; ca sto macul producea somnul, nasul hotara desteptarea, iar ficatul genera starea de furie. Lacrimile erau de doua feluri, daunatoare si folositoare. Porcul era cel care raspandea toate epidemiile, care in mod obisnuit erau "tratate" prin rugaciuni si farmece. "Yahwe insusi lua parte si la actul conceptiei, alaturi de parintii copilului: el era cel care ii daruia viata, sufletul, expresia fetei, graiul, vazul si auzul, capacitatea de a se misca si inteligenta. Contributia tatalui era: oasele, tendoanele, unghiile si creierul. Iar de la mama, copilul capata pielea, carnea, sangele, parul, irisul si pupila ochiului" (R. Turner).

In conceptia evreilor antici, principiul vital care se confunda cu suflul respirator (vezi Facerea, 2, 17 ; Cartea lui Iov, 23, 4) era vehiculat de sange si distribuit de inima in organe si membre. Organelor (care aveau nume egiptene de origine, multe din ele) li se atribuiu si nctii psihice: nima "gandeste", memorizeaza si adaposteste constiinta morala a omului; ficatul este sediul pasiunilor violente, in timp ce rinichii determina starile de bucurie.

Credeau ca maladiile erau sanctiuni date omului de divinitatea suprema pentru pacatele savirsite. Alteori ca boala este o incercare, suferinta o rascumparare a pacatelor, iertarea exprimandu-se prin vindecarea bolnavului. Dar credeau de asemenea ca bolile erau cauzate si de nerespectarea unor legi de dieta fapt socotit a fi un pacat, iar nu o simpla neglijare a cerintelor de alimentare adecvata, corecta.

Considerau insa ca bolile se datorau si unor agenti supranaturali ostili. Acestia trebuiau combatuti prin farmece si exorcisme, practici pe care insa religia oficiala le interzicea, recurgand numai la rugaciuni (desi exorcismele au ramas mult timp un element primordial in terapeutica). Pentru ca, in principal si in ultima instanta, cauzele bolilor se datorau vointei lui Yahwe, iar vindecarea depindea de puterea si de hotari rea lui. De aceea, rolul medicului (care aplica o terapeutica pozitiva, nu magica) in viata evreilor era cu totul neinsemnat; iar recursul exclusiv la stiinta omului, a medicului, echivala cu o jignire adusa lui Yahwe. "Nici o civili zatie n-a umilit intr-o asemenea masura stiinta omeneasca in fata intelepciunii divine pana intr-atata incat sa socoteasca medicina aproape un sacrilegiu" (M. Sendrail).

Pentru a preveni insa unele boli se respectau cu strictete anumite reguli de igiena. Camerele erau aerisite si desinfectate prin fumigatie; era interzis sa se spele rufe in apropierea unui put; plagile sau ranile deschise nu trebuiau atinse cu mina; pentru igiena gurii se indica clatirea cu otet amestecat cu sa; iar dintele cazut era de obicei inlocuit cu un dinte artificial (extractia fiind considerata o operatie condamnabila..).

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Medicii-sarcedoti stiau trata ranile, abcese si fracturile.

Cunosteau distingandu-le destul de clar bolile de piele (de ex. lepra), malaria, bolile de ochi, maladiile intestinale, poate si guta. Plantele medicinale erau socotite a fi remediile cele mai eficiente. In ce priveste modul concret de tratament, nu stim cum se facea, nici cu ce rezultate. Probabil ca se obtineau oarecari rezultate in tratamentul bolilor celor mai comune in acea zona geografica, si anume in bolile de piele si de ochi. Unele boli nervoase (desigur, mai usoare) erau tratate cu ajutorul muzicii; asa 1-a vindecat de pilda David pe Saul, cintandu-i din harfa. Dealtfel, in antichitate era generala convinge rea ca muzica putea avea si un excelent efect curativ.